

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se printră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare.
Târgul Inului Nr. 50, etajiu I.
Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dănuș în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nux. Augenthaler & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelk Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Goldberger,
Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII. Erzsebet-Körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garzonă pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

Nr. 127.

Brașov, Sâmbătă 9 (22) Iunie.

1901.

O propunere oportunistă.

II.

Prin luna lui Martie trecut am fost făcut amintire ocașional de un șir de articuli apăruiți în „Telegraful Român“ din Sibiu, sub titlul „Acțiune politică“, prin care se exprima așa de mult. Era vorba de acțiunea politică a poporului român din Transilvania, Bănăt și Țera unghurească.

Ne am întrebant, cu curiositatea ce o deșteaptă interesul cauzei, cum își inchipuesce și pe ce voește a întemeia numita fôie „acțiunea“ ce o are în vedere, când însași se vedea nevoită a recunoște, că poporul nostru e legat de mâni și de picioare prin măsurile excepționale ale guvernelor trecute, cari îi denegă până și dreptul de a se intruni și de a se grupa după naționalitatea sa?

Resultatul cercetării noastre a fost nesatisfăcător. I-am vădut pe contrații noștri pledând pentru participarea la alegerile dietale și pentru marcarea trecerei dela politica noastră de pasivitate din trecut la o politică de activitate pentru viitor, prin „accentuarea rezistenței pasive a poporului român în parlament“.

Asupra întrebării, cum se se libereze Românii de cătușile măsurilor excepționale, ca se pôtă duce la sfârșit acțiunea politică recomandată de fôia sibiiană, n'am aflat în acei articuli nici o indegetare.

Numai acum, revenind asupra temei din incidentul sulevării cestiunei privitoare la ordonanțele lui Hieronymi în congregațiile dela Deva și Sibiu, „Telegr. Rom.“ iese pe față cu părerile și propunerile sale despre modalitatea, cum ar pûtă se se delăture piedecile și se se facă drum activității preconisate de el.

Cetitorii noștri s'au putut convinge din cele espuse în articolul premergător al fôiei noastre, în ce consistă acele păreri și propunerii.

Ele ne presentă icôna unei „acțiuni politice“ urmate și desfășurate sub egida și cu consimțământul acestora, în contra cărora ar trebui să fiă îndreptată. O astfel de acțiune ar sêmăna cu ceea-ce înțeleg Germanii sub cuvintele: Republica în frunte cu marele duce.

Din espunerile „Telegr. Rom.“ reiese ca punct cardinal, că deorece ni-ar lipsi nouă Românilor mijlocul de a deschide erăși drumul funcționării partidului nostru național prin propria noastră inițiativă, acesta o pôte face numai actualul ministru-președinte, care însă, pentru-ca se o facă, revocând ordonanțele fostului ministru Hieronymi, ar trebui să fiă anume și direct solicitat din partea partidului.

Dacă acesta este soluțiunea celor dela „Telegr. Român“, atunci trebuie să ne întrebăm cu mirare, de ce au laborat atâta vreme la ea, de ce au trebuit să trecă atâția ani în „neacțiune“, ce cu drept cuvânt o găsim cu toții nepriincioasă cauzei noastre, când o astfel de soluțiune era în sine foarte ușoră și se pûtă de mult încerca chiar și sub regimul Banffy?

Dér „Telegr. Rom.“ face deosebire între guvernul de față și cel anterior, seu cele anterioare, și acesta fiind că, cum dîce, nu denegă actualului șef de guvern *voia și intențiunea* de a repara, în cât se pôte, ceea-ce au greșit acele guverne față de noi. Și ca se dea o greutate mai mare acestei afirmări ne asigură, că „sunt de absolută bună credință“, când o fac.

E mult, prea mult dîs în rëndurile de mai sus. Și a avut noroc cel ce le-a scris, că vorbind de *voia* și intențiunea de a repara a actualului ministru-președinte, a intercalat cuvintele scurte, dér grave: „incât se pôte“. Nu tot atât de precaut a fost însă, când simțind trebuința de a se

explica, a dîs, că astéptă dela actualul guvern nu rezolvarea desevêșită a cestiunei naționale, ci „deschiderea drumului, întinderea posibilității de a ne precisa din nou, ca corp național, dorințele și aspirațiunile“.

Dér nu voim să cumpănim buna credință, ce o reclamă pentru sine „Telegr. Rom.“, când afirmă acestea „contrar vederilor unora dintre frații;“ nici nu voim să considerăm, decât cei dela cari se inspiră această fôie, au aflat și știu cevași ce pentru noi este încă secret,—dér a trebuit să facă impresiune straniă asupra noastră, când, după toate cele petrecute de deci de ani și după esperiențele ce le-am făcut cu toții sub guvernul actual, ni-se recomandă din acea parte ca unic mijloc de scăpare să ne punem în legătură directă cu ministru-președinte Szell.

Dîce „Telegr. Român“, făcând pe Stan pătitul și pe politicianul rutinat: „La aceea se nu se gândescă nimeni, că guvernul maghiar din propria sa inițiativă, nerecercat de nimeni, va veni și va revoca ordonanțele“. Și ca dovadă, că nu astéptă decât numai solicitarea, amintesce unele declarări făcute de Coloman Szell într'o sedință a dietei, din Februarie anul trecut, din incidentul interpelării lui Komjathy. Citéză însă manc și greșit cuvintele primului ministru, ceea-ce n'ar trebui să fiă permis în asemenea discusiuni serioase, când se tratéză de lămurirea publicului.

Totuși noi nu voim să ridicăm nici o bănuială din cauza acesta. Ținem numai a constata, că în adevăr ministru a întins atunci un deget acelor fruntași Români, cari ar simți trebuința de a-i spune părerile și de a se înțelege cu el, dér a accentuat lămurit, că are în vedere o înțelegere cu ei numai despre aceea, când, cum și *sub ce condițiuni* ar fi Românii aplicați să părăsescă pasi-

vitatea? Ér spre mai mare lămurire a adaus: „ce punct de vedere a-și representa eu atunci (în convorbire), depinde dela ceea ce mi-ar spune și cum mi-ar vorbi respectivul“.

Nu trebuie să fiă cineva mare profet, ca se pricépă ce însemnă în realitate invitarea acesta indirectă și generală de a trata cu ministru-președinte unguresc despre condițiunile părăsirii pasivității.

Dér confrății dela „Tel. Rom.“, în optimismul și oportunismul lor, vîd și ceea ce nu este și-și promit rezultate, ce stau în cel mai mare contrast real cu dorința și nisuința, de care dîc, că sunt conduși.

Cehii și pactul cu Ungaria. Diarul ceh „Lidove Noviny“ amenință, că Cehii se vor opune rezolvării pactului cu Ungaria, decât nu se va face mai înainte *pactul cu Cehii*. Vechia majoritate a dreptei nu mai există și nu mai pôte reinvia. La întrebarea, decât Cehii ar pûtă se între într'o nouă majoritate, „Lidove Noviny“ rîspunde afirmativ, dér adauge, că acesta se va pûtă întempla numai sub condițiunea, ca Cehilor să li-se facă posibil de a dobândi partea ce li-se cuvine în influința de stat, așa ca și ei să guverneze nu numai cu numele, ci de fapt. Ar trebui să li-se dea garanța, că Cehii atât în privința personală, cât și factică, vor dobândi influința cuvenită asupra guvernului.

Din Turoș-St.-Mărtin i-se comunită „Correspondenței slave“ următoarele: În *congresul Slovacilor din Ungaria*, ce s'a ținut în 17 l. c. în Turoș-St.-Mărtin, s'a decis de a păși activi la alegerile dietale din anul acesta și s'a stabilit un program, în care s'au desfășurat postulatele naționale și politice. În program se dîce între altele: „Prețindem unitatea, indivizibilitatea și independența patriei noastre ungare. Ca Slovaci pretindem recunoșterea și egala îndreptățire a limbei slovace în școlă, la tribunal și în oficiu. Dorim revisuirea legilor

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Din carnetul unui visător.

— 7 Iunie v.

Am stat un ceas sub salcâmii din grădina. Mi-era dor de liniște...

Sôrele imi suridea de după un colț de casă. În jurul meu plutea un aer prospăt, răcoritor. Păserelele își amestecau glasurile, dându-mi o impresiă câmpenescă.

Părea că sunt pe altă lume. În sufletul meu se trezia o viață trăită de de mult. Amintirea mă purta pe cărări abia cunoscute. Imi părea c'am visat acele vremuri, pe cari acum le întrevedeam departe... departe... Și o tôte astea le-am trăit, da... am fost și eu copil odată.

Copil!... Vremuri în cari sôrele nu mai spune. Ce mic mă simt astăzi în fața lor. Trecutul imi pare un mormânt peste care prezentul apasă ca plumbul. O, cât e de dureros să fi smuls dintr'o grădină de flori și svirlit așa fără de veste în noroiul vieții. Speranța..., speranța mi-a murit...

Am vădut mai în dîlele trecute o părică rănită svircolindu-se în țărînă. Cerca

să sbore și cădea mai oșosită la pământ. În ea tot mai trăia dorul de-a se nălța, cerul tot o mai atrăgea..., pe mine nu mă mai atrage...

Sunt oșosit. Surisul aurorii nu mă mai farmecă, parfumul florilor nu-l mai simt și nu mai pot pricepe, ce spun păserele de pe orăngile 'n verđite. Viața imi pare un colos mort, ce se mișcă purtat de-o mână nevădută... Și eu mă duc cu ea...

Am avut momente în viață, când mă vedeam stând mareș pe-un vîrf înalt, aprôpe de ceriu Pe jos..., departe trecea omenirea, acest convoi, care nu se mai sfîrșesce. Căntece de bucuriă, plînsset, vaer, blesteme și urlete sêlbatic. Ecoul lor străbătea până la mine confus, ne'nteles. L'ascultam cu ochii pierduți la stele. Nimic fermecător, nimic ce ar fi putut să-mi placă.

Pe-atunci eram mai curat decât seninul...

Intr'o dî induioșat de durerea celor ce plîngeau, m'am coborit în vale. Dorul de a-i mângăia mi-l'a răpit valul și m'a răpit și pe mine. Am plâns dimpreună cu lumea, m'am bucurat de bucuria ei, am dorit și eu fericirea, și valul ne ducea pe toți, ér

glasurile noastre se pierdeau în vîzduhul pustiu.

Am cădut de oșosă. Tovarășii mi-s'au dus înainte. Li priveam cum se depărteză și mă svircoliam ca o pasere rănită. Cât, așa fi dat să fiu și eu puternic, să merg în rînd cu ei sêu, și mai mult, în fruntea lor să merg și să le despîc calea spre necunoscut.

Oșosit!...

În jurul meu erau mulți, cari avură aceeași sôrte. Plîngeau unii, eu nu puteam să plîng, blestemau alții, eu nu voiam să blastem. Imi suferiam martiriul visând. Pe-atunci nu-mi murise speranța... nu-mi murise. Întrevedeam o nouă lumină, să ușurez durerea celor căduți. Încercarea mea a fost zadarnică; ce mai pôte o vorbă dulce în mijlocul disperării, ce mai pôte o picătură limpede aruncată în mijlocul mării tulburate?... O pârțică de senin pe cerul înorat își are farmecul sêu, dér cerul nu se 'nseninéză... și... mi-a murit speranța!

Singur... în jurul meu plînsset și blesteme, svircoliri și pustiu. Pe de-asupra plutesce agonia cu ochii de mort. În sus de-mi ridică privirea, seninul imi pare întunerec. Nu mai știu ce-i zîmbet, nici dor, nici la-

crimi. Primăvara pentru mine nu mai există și când vîd câte-o frunză cădută, o privesc cu ochii reci ca de ghișă.

Spun unii, că-i dulce să trăesci, că viața, acest pelerinagiu spre môrte, e o fericire. Fericire!...

Or fi avînd dreptate, da... da, imi pare că și eu dîceam așa odată.

Acum...

Sunteți fericiți, voi, cari vedeți lumina! Faceți-vê vise... ilusii, că se nu simțiți ce greu trece vremea. Bucurați-vê de tot ce vedeți în natură, de voi înși-vê, ca să vê pară calea mai scurtă. Nu cercetați de ce rideți, isvorul lacrărilor lăsați-l uitat, nu ve întrebați de ce cade frunza, nici de ce se scutur florile, nimic nu vê întrebați, căci oerocetând prea mult, o să dați de durere... Durerea nu-i pentru voi, lăsați-o pe sêma celor rămași în urmă, mergeți înaintea mulțimei și cu veselie vōstră purtați făclia speranței prin nōptea viitorului.

Eu rêmân aici. Vreau să mi-aduc aminte de vremurile môrte, în cari primăvara nu se mai sfîrșea și n'apunea sôrele nici odată.

Veturio.

politice bisericesci, cu deosebire desființarea legilor interconfesionale; dorim autonomia bisericeii. Pretindem ca statul să organizeze școala populară în toate provinciile pe base firesci, să înființeze școlile de comerț și de industrie și în genere să aducă legi, cari să contribuie la progresul economic. Suntem pentru autonomia comunelor și a cercurilor“.

Celelalte postulate privesc cestiuni economice, mai ales regulări de riuri, și culminază în postulatul votului universal și al libertății de intrunire și de reuniuni.

„Incompatibilitatea și programele de naționalitate“.

Intr'unul din numerii trecuți am făcut amintire despre broșura cu titlul de mai sus, scrisă de contele Ioan Eszterházy, membru al camerei magnaților.

Avem înaintea noastră această broșură tipărită în imprimăria cer. și reg. Hornyay-szky Victor din Budapesta și care se estinde pe 29 pagini 8° mare.

În introducerea autorul spune, că „își ține de datoriă a da expresiune părerii, că proiectul (de incompatibilitate) nu este desvârșit, fiindcă trece cu vederea peste punctul de privire etic cel mai important“.

„Este — ține — un punct de privire etic mai înalt, care face imposibil, ca să fi membru în corpul legislativ al statului acela, care nu numai negă, dă programatic atac direct suveranitatea statului, constituția, caracterul său național, c'nu cuvânt existența lui într-o formă, în care s'a înființat și dezvoltat împlinind în cursul vieții sale istorice o misiune sublimă“.

Sunt — după mări sa groful Eszterházy — incompatibili politice și moralmente toți aceia, cari mărturisesc astfel de programe, căci „ei negă caracterul național al statului, unitatea și constituția lui“.

Pentru a „justifica“, veți Dómne, părerea această, magnatul ungar ține să facă cunoscut programele de naționalitate, dăr observă, că „aceste programe nu exprimă pe deplin, ceea-ce formeză ținta finală și adevărată a tendințelor de naționalitate“. Acele programe „acoper mijlocele și nisuițele pe cari de-oamdată nu e consult să le dea pe față“. Dăr, ține contele, „irredentismul, ce-l cuprind, este mai slab aț, decât *un hotarnic cu trădarea de patriă față de națiunea maghiară și toate instituțiile de stat*. Ura această însă mai are numai un pas de făcut până la atacarea puterii obligătoare a legii, fiindcă negațiunea formeză baza tuturor programelor“.

Se ocupă apoi mai întâi de *programul politic al Slovacilor*, adus în 10 Maiu 1848 în Lipto-St.-Miklos. Fără să îl prezintă în colorile cele mai negre. Programul dela 1848 al Slovacilor constă din 3 puncte principale: 1. O dietă comună în Ungaria, în care fiă-ce naționalitate e reprezentată corăspundător raportului său numeric; 2. Fiă-care naționalitate, afară de această, va ave adunarea ei națională pe teritoriul ce-l locuesce și în care își va rezolva afacerile proprii în sfera de drept autonomă; 3. Pe teritoriul slovac toate afacerile administrative și justițiare se vor rezolva în limba slovacă și limba școlilor va fi slovacă.

Spune, că asupra acestui program s'a revenit la 4 Maiu 1849 după publicarea constituției austriace, când Slovacii au adresat guvernului imperial o petiție, în care au cerut, „să se arondeze cât mai curând pământul slovac, ca provincie de corotă autonomă și în toate provinciile neatârnatore de Ungaria“. Absolutismul lui Schwarzenberg-Bach însă a suprimat, în interesul unității imperiului, ori-ce tendență de naționalitate. În Iunie 1861 Slovacii s'au adunat în Turot-St.-Martin și pe baza programului din 1848/49 au enunțat, ca „în comitatele locuite în preponderanță de Slovaci, să se organizeze așa numita „*Slovenske Okolie*“ cu limbă oficială slovacă, cu funcționari slovaci și cu școle slovace“. De atunci — afirmă Eszterházy — „*Slovenske Okolie*“ formeză baza nisuițelor de naționalitate slovace“. Tot pe baza această s'a

purtat de cătră Slovacii lupta aprăpe un deceniu dela Hurban și Pauliny-Wilhelm Toth, „căreia i-a pus margini direcția politice maghiare de sub Tisza și care s'a fuit cu Banffy“.

Pentru-ca programul acesta să nu fiă dat uitării, în vara anului 1899, adică „îndată după începutul direcției nouă conciliante“, Slovacii au ținut meetinguri populare, conform normei, pe care conducătorii slovaci au stabilit-o în Iunie a aceluiași an. „Acest program conceput de doi ani, e pe deplin identic cu cel vechi, — teritoriul slovac deosebit, cu limbă oficială slovacă, cu funcționari slovaci și cu școle slovace“.

Contele Eszterházy găsește, că și aț „în program figurăză provincia autonomă slovacă aparținătoare încă Ungariei, dăr în ațlencul inimilor, ba în colonele multor foi slovace și cehe, figurăză deja, *ca o parte întregitoare a regatului boem*“.

Toate aceste sunt, ține Esterházy, „nu numai utopii nerealisabile, visuri necăpte, ci uneltiri contrare statului“ dinaintea căroră trebuie să se închidă ușile parlamentului.

Pe Slovaci așa-dăr i-a eschis.

Românii? Țtă ce spune Măria sa groful:

Nu intră în cercetarea mai de-aprăpe, în critica „programului de naționalitate valah“ dela 15 Maiu 1848. Se provăcă „simplamente“ la programul din 1881 adus în conferința din Sibiu, și care de-atunci „e adevăratul creder al nisuițelor valahe“.

Spune, că primul punct al programului Românilor „nu recunosc uniunea Ardealului cu Ungaria, ci pretinde autonomia Ardealului, pe baza legilor aduse în dieta provincială dela 1863 din Sibiu“. Dăr ei (Românii) nu recunosc nici „baza actuală a vieții noastre constituționale, *dualismul*“... Această va să însemne — ține autorul, — că „mai întâi pretind autonomia Ardealului pe baza „legilor“ aduse de dieta din Sibiu“... „o negare pe față a integrității teritoriale și a independenței statului maghiar și o atacare a acestora, care se marcheză și mai hotărît, decât vom analiza punctul privitor la dualism“.

Analizând și punctul acesta iese la concludiunea ciudată, că „scopul final al nisuițelor valahe este o rupere nu numai față cu statul maghiar, dăr și față cu imperiul Habsburgilor, — *realizarea statului daco-român*“.

Tot această ar pută-o spune mări sa și despre *programul național sârbesc* și despre celelalte programe de naționalitate, cari, în esență, concordăză cu programele Slovacilor și Românilor.

Vine rândul „concluziunilor“ și a stabilirii „punctelor“ de incompatibilitate față cu toți aceia, cari mărturisesc „programele de naționalitate“, căci — ține — în Ungaria „nu se pot forma partide politice pe basă de naționalitate și cu eschiderea cetățenilor de altă limbă“.

Mai întâi iese mări sa groful pe plan cr. §-l 173 din codul penal ung., care paragraf pedepsește pe toți cei ce „negă puterea obligătoare a legii“. Spune, că „comitetul național român“, care a edat „Memorandul“, fū acusat, și curtea cu jurăți l'a osândit, „pentru-că a atacat puterea obligătoare a legii“ ține, că „după-ce legea despre uniune e nelegală și nedreptă, Români nu pot recunosc puterea ei obligătoare“. Așa-dăr „sunt incompatibili aceia, cari își apropiăză acest program“. De aici însă mai lasă ceva și se mulțamește, ca „măcar aceia, cari pe baza §-lui 173 din codul penal au fost osândiți, cel puțin 5 ani după împlinirea pedepsei să fiă incompatibili“.

Mai este încă un paragraf de care se acată d-l conte: § 172, care pedepsește pe cei-ce ațită la ură cotra naționalității, cari provăcă la insubordinațiune față de legi și ordinațiuni, și stabilește, ca „și față de acestia să se aplice incompatibilitatea morală și politică cel puțin pe timp de 5 ani după-ce și au făcut pedepsă“. De asemenea incompatibili să fiă și aceia, cari au fost

pedepsiți pentru-că au folosit „steguri oprite embleme și alte insignii, seu cari au murdărit, stricat seu sfășiat aceste insignii“. Acestia în timp de 3 ani după împlinirea pedepsei să fiă incompatibili. Nu mai puțin incompatibili să fiă cei-ce agităză în străinătate cotra „unității națiunii politice maghiare“, cotra constituției statului, seu cari participă la demonstrațiuni, ce se fac înafară cotra națiunii maghiare. Acestia timp de 5 ani după împlinirea faptei. În fine incompatibili să fiă toți acei cetățeni ungari, despre care se dovedește, că au primit hauri dela guvernele statelor străine, seu dela societăți din străinătate pentru scopuri politice de naționalitate.

Contele Eszterházy se lăgă și de *băncile naționalităților*. El spune, că decât sunt incompatibili aceia, cari ocupă loc în direcțiunile institutelor de băni, seu în consiliile societăților de întreprindere, cari liferăză fiă măcar și numai un cuiu guvernului, — „atunci să se facă imposibil de a ocupa loc în parlamentul maghiar și acela, cari ședând în consiliile băncilor „*Albina*“, „*Tatra*“ etc., *duc un adevărat răboiu de stărpire economică cotra maghiarimeii*“, căci nu înțeleg și nu găsesc admisibil, ca să fiă legislator acela, a cărui întregă activitate economică urmărește un singur scop: „*deposedarea clasei proprietarilor maghiari, înglodarea în datorii a poporului maghiar și ștergerea caracterului unguesc al pământului maghiar*“.

Satis! ține la urmă „uobilul“ și „liberalul“ conte Eszterházy. El nu vré să mai argumenteze, dăr declară, că-și rezervă dreptul de a da expresia acestor convingeri individuale și în camera magnaților.

Din străinătate.

Discursul împăratului Wilhelm. Cu ocaziunea regatelor ținute în Kuxhaven, s'a dat un prând pe bordul iahtului „Principesa Victoria Luisa“. Împăratul Wilhelm, răspundând toastului primarului, a țis, că deși Germania nu are încă o flotă cum ar trebui să aibă, și-a câștigat un renume și se va sili a-l păstra. *Vitorul nostru*, a adăugat împăratul, e pe apă. Cu cât vor merge mai mulți Germani pe mare, cu atât va fi mai bine pentru noi. Reluăm opera Hanzei, care a fost întreruptă, pentru-că îi lipsea mijlocele datătoare de viață și protectore, pe cari acum imperiul german le pôte da operei germane. Datoria casei mele este de-a favoriza comerțul în mijlocul păcii celei mai desvârșite.—Împăratul vede în evenimentele din China o garanție, că pacea europeană este asigurată pentru mulți ani, căci cooperățiunea diferitelor contingentă a mărit stima reciprocă și camaraderia între armatele europene, ceea-ce nu pôte contribui, decât la menținerea păcii.

Cestiunea Cretană. „Politische Correspondenz“ scrie: După-cum se anunță din Constantinopol, cercurile conducătoare turcesci recunosc de corectă atitudinea guvernului grec față de ultimele evenimente din Creta. Cabinetul din Atena a transmis, după cum se spune, Porții asigurarea, că nu va sprijini de loc nisuițele Cretanilor în ce privesc anexarea. Se vede deci, că guvernul elin se lasă a fi condus pe de-o parte de reclamațiunile puterilor, ér pe de altă parte de aceea a nu turbura relațiunile cu Turcia. Se afirmă, că guvernul din Atena n'a aprobat nici călătoria prin Europa a prințului George, tot din cauză, că se teme, ca nu cum-va această călătorie să nu influințeze în réu relațiunile cu Turcia. Atitudinea această, precum și refuzul hotărît al puterilor protectore ale Cretei de-a lua măcar la cunoștință manifestațiunile unioniste, au liniștit Porța asupra faptului, că de-oamdată *statu-quo* în insulă nu va suferi nici o schimbare.

Rusia și alegerea patriarhului. După-cum spune o telegramă din Petersburg, presa rusă constată, că alegerea lui Joachim III de patriarh ecumenic la Constantinopol, însemnă *un mare succes al politicei rusesci în Orient*.

Presă rusă și China. Fôia rusă „*Novoie Vremia*“ critică energic pe marile puteri, cari, sub pretext de civilizațiune, au trimis în China armatele lor, cari au distrus tot ce arta chineză a produs de veacuri. Numai „semi-barbarii“ ruși—ține— au trimis în China savanți în misiune științifică la Mukden. Acești savanți au descoperit o colecție bogată de cărți și manuscrise de-o rară valoare, precum și primele opere imprimate în Europa. Toate aceste tesaură arată, că Chinezii sunt mai civilizați, decât armatele europene.

Germanii în China. Guvernul german a hotărît să menție la Shanghai o garnisonă de 800 omeni. Din cauza asta domnesce o agitație violentă în Anglia Cum pôte să-și permită o putere europeană să ocupe milităresce Shanghai, „oraș cu totul englesesc, creat de cătră Englesi, cu capitaluri englesesci“. Diarele britanice nu pot ierta una ca asta.

Și cine îndrăznește să aducă această lovitură intereselor Mării-Britanii? Germania, Germania pe al căruia Suveran il aclamau Englesii acum câte va luni, Germania care, încă ieri, în cestiunea Mandșuriei, dădea sprijinul ei politice cabinetului Saint-James. Această lovitură însemnăză pierderea completă a Nordului. Cestiunea această a fost adusă imediat înaintea camerei comunelor. Dăr răspunsul lordului n'a făcut, decât să accentueze efectul produs priu hotărîrea guvernului german, „nu sciu să se fi dat nici o explicație în această privință“, a declarat subsecretarul de stat dela afacerile străine.

Ce se petrece dăr, în faimosul concert anglo-german? Țtă lucrul despre care se întrăbă toți Englesii astăzi. S'a descoperit de curând, că acest act lasă mână liberă Rusiei în Mandșuria. Acum se descoperă că se lasă mână liberă Germaniei în Yang-Tsé. I-se permite să se instaleze la Shanghai și asta în momentul când toți corespondenții semualăză decadența comerțului englesesc în partea asta a Chinei, când ei denunță îngrijitorea concurență pe care o face Hamburgul și Brema negoțului din Londra și Liverpool, în momentul când o nouă liniă de vapore germane se prepară să ia din mână pavilionului englesesc monopolul navigației pe fluviul Alabastru. Țtă punctul cel mai simțitor pentru Englesi.

O favoare a țarului. „*Mesagerul Oficial*“ spune, că împăratul a dat ordin, ca studenții universităților, concețiați pentru a fi luat parte la turburări, și cari fac acum serviciul militar drept pedepsă, să fi scutiți de acest serviciu. Această favoare n'a fost acordată decât studenților, cari prin situația familiilor lor au dreptul la privilegiu. Toți studenții cei-lalți, făcând serviciul militar ca pedepsă, vor fi reintegrați în drepturile lor militare.

SCIRILE DILEI.

— 8 (21) Iunie.

Bôla șovinismului. O fôie ungurescă ține mai țilele trecute, că „șovinisti maghiari sunt aț numai scriitorii, dascălii și profesorii unguri“. Vorbele acestea l'au mahnit mult pe un „pădurar reg.“ din Șinca-mare, anume *Crausz Victor*. În mahnirea lui șovinistă a adresat amintitei foi o scrisore, în care declară, că el și cu toți colegii lui pădurari încă sunt șovinisti. — Avem așa-dăr o întrecere în șovinism și mâne poimâne va fi vai de cei cari „măril năncă pânea statului“, decât nu se vor declara „șovinisti“. Nu ne-am mira de loc, decât foile maghiare ar deschide o listă, în care să se înscrie toți cei cari jură pe creștinism și pe șovinismul lor.

Imigrare iudovăscă din Galiția. Din Deșiu i-se scrie lui „Ellenzék“, că Iudovii din Galiția fac o adevărată invaziune în Deșiu și împrejurime. În 7 și 8 Iunie au fost în Deșiu nu mai puțin de 4000 Iudani, cari au cerut staturi dela rabinul de acolo și cari au venit toți de priu Galiția, po

Un incident în dieta ungară. Alaltăieri s'a petrecut în dieta ungară pe la sfârșitul ședinței un incident, care a produs nu puțină senzațiune. Pe când un deputat își motiva interpelarea sa, se ridică pe galeria un om îmbrăcat în haine de dril și a strigat cu voce tare în sală: „Audiți, — audiți!“ Tote privirile se întorseră spre el, când urcându-se pe un scaun începuse să vorbească cu voce tare de pe galeria către deputați, dicând cam următoarele: „Onorabililor domni deputați! Ascultați-mă! Afacerile omenilor săraci sunt mai importante decât acelea, ce le discutați aici. Mie mi-s'a făcut o nedreptate strigătoare la ceriu, și nu se găsește nimeni, care să mă asculte. Flămânez dimpreună cu mii de soți lucrători. De șese ori am fost respins, când am cerut lucrul. Sunt căldărari...“ Mai departe n'a putut vorbi, căci paznicii îl luară și-l țiră în cuștură. Aci spuse, că-l cheamă Iosif Nemeth și a fost în serviciul căilor ferate ungurești, de unde i-au dat drumul. N'a intenționat, de cât a arunca în sala Camerei o petițiune, ca să atragă atențiunea asupra-i. El scose din buzunar o petițiune și o dădu ouestorului. După aceasta îl trimiseră la poliție.

Reuniunea română de gimnastică și de cântări din loc va da — precum se știe — în 14 (27) Iunie a. c. un concert în sala cea mare a Redutei orașenești. Cu această ocaziune corul va reprezenta poema drăgălașă a lui R. Schumann: „Povestea Rosei“, scrisă de M. Horn. Traducerea poemei în românește a făcut-o cu mult succes d-l Andrei Bârseanu. Pentru concert Reuniunea a câștigat și binevoitorul concurs ca solistă al d-șorei Hilda Paul (sopran), și din corul Reuniunii încă vor coopera soliști cunoscuți deja publicului: d-na M. G. Dima, d-l Vas. Popovici, d-l Dr. V. Safta și alții. — Textul piesei, tradusă în românește de d-l Andrei Bârseanu, se poate procura cu 40 bani dela cassariul de-odată cu biletele. E recomandabil a-se ceta înainte drăgălașul text, pentru-ca cu atât mai bine se fi înțelesă măestra o peră.

Milionar român în Transvaal. Revista franceză *L'Illustration* publică în numărul său din urmă un clișeu reprezentând redeschiderea solemă, în prezența generalisimului Kitchener, a unor mine de aur din Iohannesburg. Serbarea redeschiderei a fost prezidată de d-nii George și L. Albu, directori și proprietari de mine. Lumea se întreabă, cine sunt d-nii G. și L. Albu? Sunt doi frați români din Galați, cari încă din 1875 au plecat din Galați la Alexandria, apoi în Indii și în Anglita, și dela 1883 se află în Transvaal, unde priu muncă au devenit proprietari a două mine din cele mai mari. Amândoi sunt archimilionari.

Greva din Reșița s'a terminat. Miercuri s'au prezentat la lucru încă cu 525 de lucrători mai mulți. Conducătorul dela calea ferată a micelor a puscat Miercuri dimineața în fiul său, pentru-că nu voia să meargă la lucru, și l'a vulnerat ușor. Pe la amiazi o deputație de lucrători s'a prezentat în biroul central și a declarat, că Joi dimineața toți lucrătorii, fără deosebire, vor relucepe munca lor.

Situația tesaurului public român. Cătim în foile române, că după situația provizorie a tesaurului încheiată la 31 Martie trecut, încassarile pe exercițiul 1900—1901 se urcă la 191.440.576 lei, și plățile la lei 214.710.145, lăsând astfel la acea dată un deficit de 23.260.569 lei. La această epocă, în exercițiul precedent, încassarile de abia atinseseră cifra de 170 milioane, plățile treceau peste 202 milioane, deficitul era de peste 34 milioane. Față d-er cu rezultatele constatate la 31 Martie anul curent, avem la încasări un plus de peste 21 milioane.

Exercițiul în tragere la țintă. Măne, Sâmbătă, în 22 Iunie u. c. se va ține în Poiana cu rezerviștii regimentului de infanterie Nr. 2, concentrați pe timp de 13 zile, un exercițiu de tragere la țintă ca în companie. La acesta se atrage atențiunea populațiunii, cu observarea, că pe timpul

cât se va pușca, adecă până pe la 4 ore d. a., este orî și cui strict oprit de a merge în Poiana.

Concediare de trupe pentru munca câmpului. Ministru român de război ad interim d-l Dem. Sturdza a luat dispoziția, ca jumătate din trupele active să fiă licențiate dela 15 Iunie până la 1 August v. c., pentru a permite soldaților de-a contribui la lucrarea câmpului. Proprietarii, cari au lipsă de brațe în timpul acesta, sunt avisați de a-se adresa la comandantii regimentelor din districtele lor, spre a obține numărul de omeni ce le sunt de lipsă.

Escrocheria jidănească. Locuitorul Gheorghe Pană, din comuna Ulmu, jud. Ialomița, a cumpărat acum doi ani dela comercianții Iarchi din Călărași, o salbă compusă din 20 bucăți de aur. Prin luna Martie c. Gheorghe Pană veni în oraș și se duse tot la frații Iarchi să vândă salba ficei sale, având bine înțeles trebuința de bani. Ce se întâmplă însă? Jidanii știind, că salba nu valora aproape nimic, de-ore-ce era de tinichea galbenă, spuseră omului că nu-i pôte da pe ea mai mult ca 20 lei. Vădându-se însă amenințat conveniă între d-șii să i-o plătescă cu 50 lei, spunându-i însă să vie la 9 Martie, că atunci vor face rost de bani. La 9 Martie Gh. Pană veni. Ne având încăto jidanii, găsiră pe loc un pretext spunând, că nu e tot acea salbă și că e schimbată. De unde era să aibă bieul om altă salbă. Vădând omul, că nu pôte să se înțelgă cu d-șii, reclama poliției. I-a dat în judecată pentru furt și la prima înfașurare 29 Maiu a fost condamnat unul din ei Cuciu Iarchi să plătescă lui Gh. Pană 150 lei despăgubire, la 3 luni închisore și 50 lei amendă. Câte tinichele nu vor fi vândute ei drept aur bieților țărani?

Curs de stupărit. Ministerul român de instrucțiune va trimite și în anul acesta opt învățători în comuna Cugir (Transilvania), la cursul de stupărit pe care l' va deschide la 1 Iulie învățătorul român din acea comună, d-l Munteanu.

O poemă a papei. Se anunță din Roma, că de câte-va zile Papa Leon XIII lucră la compoziția unei noue poeme în limba latină, care va fi publicată cu ocazia aniversării a 25-a a pontificatului său, pe care o va celebra anul viitor. Papa Piu al IX și Sfântu Petru sunt singurii, cari au ocupat atâta timp scaunul apostolic. Leon XIII a spus mai multor personalități din jurul său, că această poemă va fi testamentul său poetic.

Bătăie sângeră. În Bozen s'a întâmplat alaltăieri o bătăie sângeră pe piața Walter. Lucrul, după foi, s'ar fi întâmplat astfel: Locotenentul dela infanteria Repatzky a atacat pe funcționarul orașenesc Rudolf Doctor mai întâi cu pumnii, apoi a tras sabia rănind grav pe funcționar la cap și la braț. Publicul vădând aceasta, a grăbit în ajutorul funcționarului, și ofițerul și-a vădut de drum. Știrea despre incidentul sângeros s'a lăpt în tot orașul și cetățenii în număr mare s'au adunat înaintea casarmei, demonstrând contra corpului ofițeresc. Oficierii de prin oafenele s'au dus acasă sub paza patrulelor înarmate, temându-se, că cetățenii îi vor ataca. Primarul orașului a făcut telegrafic arătare comandii superioare militare despre incidentul sângeros, care a fost urmarea unei ure, ce deja de mult există între civili și militia din acel oraș.

Apa de aur la parchet. Judecătorul de instrucțiune Romulus P. Voinescu din București a instruit încercarea de escrocheria a indiviților Gh. Assan, Dumitru Assan și Tudor Vasile Bobocel, cari au căutat să stăcă prin înșelăciune o sumă de bani dela Vasile Todea, servitor la prăvălia de fânărie din calea Moșilor 39. La parchet s'au adus diferite piese de plumb fără efigie, pe care escrocii diceau, că le pot transforma în monede. D-l Voinescu a examinat de-asemeni și celelalte corpuri delioate: tiparele, apa de aur, praful, care produce lumină pentru a lua vederea (proba-

bil magnesiă), cêra destinată pentru a face fum etc. Deși în fața dovedilor materiale și aprôpe prinși asupra faptului, escrocii negară cu cinism, că ar fi căutat să înșele pe Todea. Mai târziu mărturisiră fapta lor, și judecătorul îi puse să repete în cabinetul d-sale scena cu transformarea plumbului în aur, precum și înmulțirea banilor. Pe la ora 5, escrocii au fost transportați îndărăt la Văcăresc. Judecătorul e pe cale de-a stabili, că acești pungași au escrocit mai mulți negustori din București.

Moștenitorii Collaro au depus la tribunalul Ilfov chitanța de plata taxei succesoriale. D-l president a delegat pe judecătorul Ocolului I din București să execute deciziunea Curții de apel secția a 3-a și să pună pe moștenitorul George Collaro, reprezentant prin mama sa, în posesiunea averei lăstate de defunctul N. Collaro.

Condamnat la mörte. Înainte cu câte-va zile consiliul de război din Marsilia, prezidat de colonelul din jandarmerie Robert, a judecat pe un tiner soldat din regimentul 8 colonial, anume Colin, urmărit pentru ultraj și amenințare față de caporalul său. Pe când i-se lua interogatoriul, soldatul Colin începuse să insulte pe membrii consiliului de război, și la un moment dat, a aruncat chipiul în obrazul colonelului Robert. Comisarul guvernului a luat imediat cuvântul în contra numitului soldat, cerând condamnarea sa la mörte, care a și fost pronunțată de către consiliul de război.

Otrăvite din mirosul vopselei. Asăra la orele 6, la fabrica de vopsele a d-lui Tuma din Calea Plevnei Nr. 230, fetele: Mița Dumitrescu, Marița Șerbănescu, Ioana Dumitrescu și Maria Șerbănescu, pe când lucrau la vopsitul arniciului, au fost otrăvite din cauza mirosului pră tare ce au tras pe nas din compoziția vopselei de anilină. Pacientele au fost transportate imediat la spitalul Filantropia, unde li-s'au dat ajutoarele medicale. Două din ele s'au făcut bine, și două au rămas în căutarea medicală.

Pentru amatorii de fotografie. Aparat de fotografie pentru salon și voiaj foarte renumite; aparat pentru fotografii la moment, precum și toate articolele necesare, se pot procura dela A. MOLL liberantul curții c. și r. din Viena, Tuchlauben Nr. 9. Manufactură fotografică fondată la anul 1854. La cerere liste mari ilustrate, coținând prețurile gratis. Depozite în Brașov la F. Jekelius, F. Kelemen, Victor Roth Farmaciști, Teutsch și Tartler, D. Eremias nepoții.

Războiul din Africa sudică.

Din Kroonstad i-se anunță lui „Daily Mail“: Comandantul bur Beyers, unul din cei mai temuți conducători bur, se află încă tot lângă Zandriverport, situat la 30 mile spre nord dela Warmbath. Poziția, ce ocupă, e aproape inespugnabilă. Colonelii englesi Greenfell, Mac Micking, Wilson și Colenbranden l'au atacat de două-ori, d-er Burii i-au respins. În al doilea atac Englesii au pierdut 100 morți și răniți și 2 tunuri. Afară de acesta Burii au prins 78 Englesi, pe cari după-ce i-au desbrăoat și desarmat, i-au pus pe pioier liber.

Din Bruxella se anunță, că Krüger publică în ziarele de acolo o declarație, în care califică de scornituri fainele despre pace. — Burii din Bruxella spun, că nu sunt prospecte pentru începerea negocierilor de pace. Guvernul engles e obstinat încă și nu voese să inițieze tratări de pace cu guvernul transvaalian direct, ci lasă ca Kitchener să facă acesta.

Ultimul număr din „Truth“ spune, că presa englesă n'a lucrat în mod ciustit în timpul războiului sud-african. Diarul constată, că nu s'ar mira, decât ar afla, că ministerul de război este supus censurii ministerului de colonii. Lordul Kitchener, de altfel, a fost avisat să nu trimită, decât depeși aprobate de Chamberlain.

„Truth“ mai dice, că „Agenția Reuter“ este în special vinovată, că și-a bătut joc de public, căoi de atâta timp este înșelat de guvern și de pressă. Autorul arti-

culului se întreabă, cum s'ar mai puté da ordinea chiar numai unei din aceste sciri de ale războiului publicate fiă de guvern, fiă de pressă? El termină astfel:

„Șese-spre dece mii de omeni sunt morți, șese-deci de mii și-au pierdut sănătatea, noi am cheltuit peste trei miliarde, și nimeni nu știe când se va isprăvi acest măcel și această cheltuélă. Ce cerem noi radicalii? Noi cerem, ca un om, chiar un conservator, să fiă trimis cu depline puteri spre a trata cu Burii pe bazele intrării lor în imperiu, cu condițiuni, cari să le asigure același status, ca și Australianilor și Canadianilor. Nu există decât un singur mijloc, care pôte să facă cunoscut țerei această atitudine, anume: aceea de a-se opune la ori-ce vot de credite, care să aibă de scop continuarea războiului de „capitulare după plac“, pe cât timp guvernul va refusa să substituie acestui ultim at adevărate negociațiuni.

SCIRI ULTIME.

Sinaia, 20 Iunie. Ađi la orele 11.10 a. m. a sosit în Sinaia șeful statului major gen. austro-ung. br. Beck, însoțit de numeroși ofițeri. La gară br. Beck a fost întâmpinat de generalul Warthiade, șeful casei militare a regelui, de major Aurel Dumitrescu, adjutant regal, de major Simionescu, comandantul batalionului 7 de vânători cu garnisóna în Sinaia. Baro-nul Beck s'a urcat într'o trăsură deschisă a Curții împreună cu generalul Warthiade și a mers la Castel. Ceilalți ofițeri urmau în mai multe trăsură. La ora 1.15 s'a dat un dejun la Castel.

Londra, 20 Iunie. Guvernul a decis să trimită trupe noue în Africa sudică. Săptămâna viitoare vor pleca 5000.

Bruxella, 20 Iunie. În Pretoria s'a descoperit un mare complot. Conjurații, cari simulau pacea, aveau conexiuni cu Botha și Delarey. Ei împărțeau Burilor toate mișcările trupelor englese. Doi dintre conjurați au fost executați prin glonț la ordinul lui Kitchener. Cător-va din ei li-au succedat să se refugieze, ducând cu sine toate documentele compromițătoare și punând pe Botha în cunoștința tuturor crușimilor săvârșite de Englesi asupra femeilor și copiilor burii.

Londra, 20 Iunie. Amicii păcii au ținut un meeting, d-er au fost conturbați și bătuti cu pietrii de amicii războiului. Poliția numai cu greu a putut să facă ordine.

Berlin, 20 Iunie. Guvernul intenționează sporirea contingentului trupelor în activitate cu alte 25,000 soldați.

DIVERSE.

O afacere de onore. Un avocat din provincie, nemulțumit de lucrul ce-i făcuse un ceasornicar, îi trimise vorbă cu servitorul său, că e „măgar“. Ceasornicarul, găsindu-se ofensat, mai ales, că servitorul își împlinise delicata misiune tocmai când prăvălia era plină cu mușterii, trimise martori avocatului. Acesta declară, că nu se bate în duel, d-er e gata să i dea altă satisfacție și într'o foaie locală publică următoarea declarație: „Subscribul declar prin acesta, că d-l S. J. nu e măgar; K. L. avocat“. Ceasornicarul mândru, s'a plimbat cu gazeta pe la toți cunoscuții, arătându-le rândurile de mai sus. D-er toți îl rideau. Vădând, că a scriutit-o și infuriându-se din nou, ceasornicarul nostru îi trimete d-er martori și revizitor avocat. Acesta se declară gata de a-i da o nouă satisfacție, și de data asta publică cu aprobarea martorilor, următoarele: „Prin acesta îmi retrag declarația publicată în numărul trecut referitoare la d-l S. J., în tot cuprinsul ei. K. L. avocat“. De data asta belicosul ceasornicar e satisfăcut.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adăuga, pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandație.)

Scrieri literare pentru popor.

„**Considerațiuni istorice asupra asociațiunii poporului** și aplicațiunea lor la națiunea noastră“ de Ioan Clinciu profesor în București. Prețul 2 cor. (+ 10 b. prt.)

„**Țanul**, schiță istorică, de I. P. Rețeganul. Prețul 1 cor. (+10 b. p.)

„**Dilele lui Mesia** (Ben Hur) de renumitul scriitor Lewis Wallace. Tomul I costă cor. 1.50 Tom. II cor. 1.40 (+ 30 b. porto de fiă care.

„**Istoria lumii**, tâlmăcită de preotul Constantin Morariu din cartea nemțescă a D-ului Th. B. Welter. Partea I și II, fiă-care parte cu câte 1 cor. (cu porto 1 cor. 10 b.)

„**Carte de cântece** pentru tinerimea școlară adunate și aranjate de Ioan Daria.“ A apărut numai acum și conține: hore, marșuri școlastice și eroice, elegii, imnuri, cântece religioase și alte multe soiuri alese din cele mai frumoase și de cei mai vestiți poeți ai noștri. Costă 50 b. (plus 9 b. p.)

„**Taina norocului**“ sau Povestea satului Nemerniceni de Tache Brânduș. Această

carte e foarte potrivită pentru poporul nostru și costă 1 cor. (+10 b. p.)

„**Balade populare** de A. Corcea, cor. 1.60 (+ 10 b. p.)

„**Banca de școlă** de I. Daria, 30 b. (plus 10 b. p.)

„**Disciplina în serviciul educațiunii** de I. Daria, 40 b. (plus porto 10 b.)

„**Idealul învățătorului român** de I. Daria, 40 b. (plus porto 10 b.)

„**Tragedia Calvarului** de abat, Henry Bolo traducere în românește de membrul soc. de lect. „Inocențiu M. Clain“ din (Blașiu. Prețul 2 cor. pentru România 3 lei plus 20 b. porto).

„**Lilice dela Pind**, poezii macedonene-originale și daco-române de P. Vulcan, cor. 2 (pl. porto 10 b.)

„**Cartea Sătânului**, romanele de Em. Părăcanu cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„**In veltore**“ romanele și impresii de Vlăduță, cor. 1.25 (porto 10 b.)

„**Amicul tinerimei**“, Anul I. fôie de cunoștințe folositoare de prof. I. Moisil, legat în părăți tarî costă 5 cor. (por. 20 b.)

„**Descrierea corpului omenesc** și regule igienice pentru școlile primare de prof. I. Moisil 50 b. (por. 5 b.)

„**Higiene** de prof. Moisil, cor. 2 (por. 10 b.)

„**Dietetica populară**, scrisă cu deosebită considerațiune la modul de vețuire a țaranului român, de Simeon Stoica, medic

pensionat. Conține vre-o 25 figuri în text. Se vinde acum în loc de 80 cr. cu 50 cr. (+ 5 cr. porto)

„**Umbre și lumini**“ poezii de Em. Părăcanu, cor. 2.50 (porto 20 b.)

„**Cugete și considerațiuni din experiența vieții lui Argiroparb**. Conține 170 de sfaturi înțelepte, scôse din pățania vieții. Prețul 10 cr. (cu posta 12 cr.)

„**Logodnica contelui Stuart**, povestire din viața Românilor bihoreni, de L. Rudow-Suciu. 148 pag. 8°. Prețul. 50 cr. (cu porto 55 cr.)

„**Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Pribeagul îndrăgostit**. Tradusă de Dr. T. Prețul 30 cr. (+ 3 cr. prt.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Iunie n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	117.55
Renta de corône ung. 4%	172.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.—
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.50
Bonuri rurale ungare 4%	92.15
Bonuri rurale croate-slavone	93.60
Impr. ung. cu premii	174.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	145.
Renta de argint austr.	98.20
Renta de hârtie austr.	98.10
Renta de aur austr.	117.95

Losuri din 1860.	140.—
Acțiuni de-ale Băncei austro-ungară	16.67
Acțiuni de-ale Băncei ung. de credit.	669.—
Acțiuni de-ale Băncei austr. de credit.	665.75
Napoleondorf.	19.04
Mărci imperiale germane	117.47 1/2
London vista.	139.72 1/2
Paris vista	95.07
Rente de corône austr. 4%	95.95
Note italiene	90.70

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Iunie. 1901.

Bancnota rom. Cump.	18.78	Vënd.	18.80
Argint român. Cump.	18.40	Vënd.	18.44
Napoleond'orf. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesce Cump.	127.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesce Cump.	10.71	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	200.—	Vënd.	202.—

Un tiner jurist caută aplicare în vre-o cancelarie advocațională.

4--10.(184)

Trageră deja Marți

Tragera neamănat se face

la 25 Iunie 1901.

Câștigul principal

30,000 Corône

Losuri CONCORDIA

à 1 Corônă.

Recomandă:

Samuel Klein, Friedrich Reisser,
Heinrich Zinz

Brașov.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioase la stomach și pânțee, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate Corône 2.—

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de gôldină și reumatism și a altor urmări de rēcêla. Prețul unei sticle originale plumbate, Corône 1.80.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin sâpun de copii și dame fabricat după metodul cel mai nou pentru cultivarea rațională a peleii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. —.40 Cinci bucăți Corône 1.80. Fie-care bucată de sâpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,
c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9
Comande din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se cêră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil dia 1 Maiu st. n. 1901.

Plecarea trenurilor din Brașov

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la ôra 5.8 min. dimin.
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ô. 2.45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la ôra 7.48 min. sêra.
- IV. Tr. acc. la ôra 10.26 min. sêra. (Arad)

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persône la ôra 3.55 m. dim.
- II. Trenul mixt la ôrele 11.40 a. m.
- III. Tr. mixt, la ôra 6.55 min. sêra.
- IV. Trenul accel. la ôra 2.19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
- V. Tr. mixt la ôra 10.14 min. sêra. (din Palanca dela 1 Iulie—15 Sept. în tôte sêrbătorile).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de pers. la ôra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la ôra 9.15, cu Ciuc-Szereda, la ôra 10.46 min. a. m.)
- II. Trenul mixt la ôra 8.50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la ôra 3.15 m. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zêrnesci (gar. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt la ôra 9.2 min. a. m.
- II. Trenul mixt la ôra 3.44 min. p. m.
- III. Tr. mixt, la ôra 9.30 min. sêra.

Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:

- I. Trenul de pers. la ôra 5.19 min. dim.
- II. Trenul mixt la ôra 8.50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la ôra 3.15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul de persône la ôra 8 dim.
- II. Tr. accel. peste Clușiu la ô. 2.9 m. p. m.
- III. Trenul mixt la ôra 10.25 min. sêra.
- IV. Tr. acc. la ôra 5.07 m. dim. (dela Arad)

Dela București la Brașov:

- I. Trenul accel. la ôra 2.18 min. p. m.
- II. Trenul mixt, la ôra 9.27 min. p. m.
- III. Trenul pers., la ôra 5.— min. dim.
- IV. Tren de pers. la ôra 7.55 min. dim. (ca-e circula numai Vinerea dela Predeal).
- V. Trenul accelerat, la ôra 10.14 m. sêra. (pl. dela St.-Georgiu, în Iul. 1—15 Sept. în tôte sêrbătorile).

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persône la ôra 8.25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda ôra 9.15)
- II. Trenul de pers. la ôra 1.53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
- III. Trenul mixt, la ôra 6.50 m. sêra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zêrnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la ôra 7.12 min. dim.
- II. Trenul mixt la ôra 1.17 min. p. m.
- III. Tr. mixt, la ôra 8.19 m. sêra

Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:

- I. Trenul de pers. la ôra 8.25 m. dim.
- III. Trenul de pers. la ôra 1.53 m. p. m.
- III. Trenul mixt la ôra 6.50 min. sêra

Maculatură

se află de vëndare la Admin. „Gaz. Trans.“

„Gzeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.